

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

Найбільше хвилювань випало на долю батьків, рідних і близьких. Хоча, як згодом з'ясувалося, батькам Сергій не розповідав, де перебуває на службі. Насправді Сергій Мік перебував у складі розвідувальної роти 24-ї окремої механізованої бригади з 8 липня цього року, не маючи постійного місця дислокації.

важають на роботі і так урочисто зустрічають. Моє серце сповнене гордості за нього.

Про те, що Сергія Міка люблять і поважають у колективі, дізналася й від голови профкому моторвагонного депо Львів Романа Морди,

який разом із працівниками депо теж прийшов зустрічати колегу по роботі.

– Нашому колективу бракувало Сергія – його оптимізму та любові до життя, – зазначив на вокзалі Роман Ілліч. – Сергій Мік сім років працював у депо провідником, за старанність йому запропонували перейти на посаду інструктора провідників. Я тішусь, що в нашому колективі працює цей розумний і сміливий молодий чоловік, перед відправкою до армії він захистив диплом у Львівській політехніці, у Сергія великі плани на майбутнє в оновленій Україні. Сергій не повідомив батькам, що його відправляють у зону АТО, переживаючи за їхнє здоров'я, говорив, що перебуває на навчаннях. У колективі знали, що Сергій їде на Луганщину, тому ми всі разом готували його в дорогу, особливо долучилися коштами провідники. Пригадую, у день відправки колеги, які проводжали Сергія, були чимось стурбовані – як виявилось, їм бракувало двох тисяч гривень для придбання бронезилета. За кілька хвилин це питання вирішили, і Сергій отримав бронезилет, каску і все необхідне спорядження. Ми пишаємося, що у нашому колективі працюють такі хоробрі чоловіки, і бажаємо йому, щоб після 10-денної відпустки доля й надалі була до нього прихильна, і він та інші наші хлопці повернулися додому зі зони АТО живі і здорові. Саме їм дали будувати Україну, у якій усім нам хотілося б жити і бути щасливими.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

а ÑĀĐĀĀ ĀĀĐĪ;Ā ÇĀĒİÇĪÈ×ÍĒĒĒ

чиною Іриною. А ще – зустрітися з друзями, колегами по роботі і, звичайно, погуляти чудовими вуличками Львова, за яким теж дуже сумував увесь час.

Зі сльозами на очах зустрічали свого сина батьки – Олександра та Ярослав Міки. Пані Олександра з хвилюванням розповіла, що їхній син для них – справжній герой.

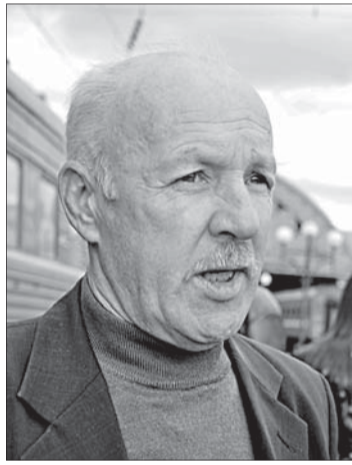
– Ми підтримали сина, коли він відважився піти захищати Україну, – говорить Олександра

го сина у боротьбі за незалежність України. Ми щиро молилися за нашого Сергія і просили Господа, щоб Сергій повернувся живий, неушкоджений. І сьогодні дуже щасливі, що маємо можливість зустріти нашого героя, тішимося, що зустрічати його прийшло так багато колег по роботі. Його поважають, і це нас особливо тішить. Тому вдячні Богу за те, що подавав такого доброго сина.

Пан Ярослав у свою чергу

участь у Великій Вітчизняній війні, а нашому синові довелося боронити неньку-Україну від російсько-загарбника. Я пишаюся нашим сином, який, не задумуючись, зробив свій вибір, – зазначив Ярослав Мік.

До слова, пан Ярослав свого часу трудився слюсарем-оглядачем вагонів у пасажирському вагонному депо Львів, працювала у цьому ж депо і бабуся Сергія – Ганна Ільківна Ілечко.

Мік. – Сергій для нас – герой, бо не відсиджувався у тривожний для України час, а сказав: “Я мушу бути на сході України і свідомо зробив свій вибір”. Мій батько – ветеран бойових дій, свого часу захищав Україну у тривожний для країни час, моя бабуся підтримувала сво-

схвилювано зазначив, що Сергій є гідним продовжувачем їхнього славного роду.

– Мені, як військовозобов'язаному, свого часу випало служити у Чехословаччині і брати участь у сумнозвісних подіях 1968-го року, моєму батькові – брати

Вісімдесятирічна пані Ганна, незважаючи на поважний вік, теж прийшла зустріти внука і схвилювано зазначила:

– Я щаслива, що дожила до таких літ, що маю такого внука, який пішов боронити Україну від ворога. Приємно, що нашого Сергія по-

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

Як розповів завідувач відділу соціального захисту, праці та зарплати дорпрофсожу Денис Булгаков, 12 вересня прийнята спільна постанова про внесення змін до чинної Галузевої угоди між Державною адміністрацією залізничного транспорту України і профспілками, продовженої на 2014-2015 роки.

– Для того, щоб відобразити пільги, записані в Галузевій угоді, ми прийняли спільну постанову із внесення змін і доповнень у колективний договір залізниці, якою передбачили фінансування відповідних пунктів та впорядкували процес прийняття рішення із надання матеріальної допомоги мобілізованим залізничникам. Трапляються випадки, коли залізничники не мають підтверджуваних документів із власне такими написами, як зазначено в Галузевій угоді. Саме тому в нашій постанові передбачено, що всі випадки роз-

Ô³íáíñîâà äîîîî îãà ì îá³ë³çîâáíè çàè³çíè÷íèèàî òà ;õí³î ñ³î 'yì

глядатиме комісія управління залізниці з розгляду заяв про надання матеріальної допомоги. Члени комісії зможуть проаналізувати, за яких обставин був поранений залізничник, навіть якщо це сталося не в зоні АТО, а ще на полігоні чи у військовій частині. Кожен випадок розглядатиметься індивідуально, враховуючи всі обставини ситуації.

Перший пункт із доповнень Галузевої угоди ми розширили часовим уточненням “на особливий період”, тобто йдеться про виплату матеріальної допомоги залізничникам, призваним на військову службу під

час мобілізації на особливий період. Під дію цього пункту підпадають усі залізничники, що були мобілізовані та пішли на військову службу з часу оголошення початку антитерористичної операції. Якщо залізничник звільнився з роботи, а потім брав участь в АТО, то зрозуміло, що на нього ця постанова не розповсюджується.

Зараз важливо, щоб інформацію про внесені зміни і доповнення дізналися колеги, родичі та знайомі мобілізованих залізничників, та зокрема тих, які постраждали внаслідок бойових дій, і подали відповідні заяви у свої відокремлені підрозділи.

Сподіваємось на активну роз'яснювальну роботу голів профспілкових комітетів.

“Кожен випадок, що підпадає під дію цієї постанови, індивідуально розглядатиме комісія управління залізниці з розгляду заяв про надання матеріальної допомоги, – зазначив заступник начальника служби організації праці, зарплати та структур управління Андрій Гнилюх. – Якщо залізничник був мобілізований і отримав поранення під час антитерористичної операції або це сталося ще під час перебування на полігоні, він або його родичі повинні звернутися у відокремлений підрозділ із заявою та медичною довідкою, яка підтверджує лікування у госпіталі. Звернутись із заявою родичі повинні і у випадку загибелі залізничника. Далі ці документи розгляне комісія, до складу якої входять працівники служб кадрів, фінансово-економічної, організації праці, зарплати та структур управління, юридичної та медичної.